

عنوان مقاله:

مقایسه رابطه سرمایه گذاری مستقیم خارجی و اقتصاد دانش بنیان در کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته و رهنمودهای آن برای اقتصاد ایران

محل انتشار:

فصلنامه آماد و فناوری دفاعی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد مهدی عسگری ده آبادی - دانشجوی دکترای اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبائی تهران و نویسنده مسئول

علی نصیری اقدم - استادیار دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبائی تهران

خلاصه مقاله:

امروزه توسعه اقتصاد دانش بنیان از مهم ترین اهداف همه کشورهای دنیاست. رشد و توسعه کسب و کارهای دانش بنیان مستلزم تامین سرمایه است و این در حالی است که در بسیاری از کشورها، سرمایه های داخلی برای پیشبرد اهداف توسعه ای کفایت نمی کند. این امر باعث شده است بسیاری از کشورها، تمایل به جذب سرمایه های خارجی پیدا کنند. سرمایه گذاری مستقیم خارجی یکی از مولفه های اثرگذار بر توسعه کشورهای در حال توسعه است. با این حال واهدی دال بر رابطه مثبت یا منفی آن با اقتصاد دانش بنیان وجود ندارد. در این پژوهش تلاش شده است رابطه سرمایه گذاری مستقیم خارجی و اقتصاد دانش بنیان مورد بررسی قرار گیرد. به این منظور نخست بر اساس رهنمون های بانک جهانی شاخص اقتصاد دانشی برای کشور چین به عنوان کشوری در حال توسعه و کانادا به عنوان کشوری توسعه یافته برای سال های ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۶ محاسبه شده و سپس با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون رابطه میان سرمایه گذاری مستقیم خارجی و اقتصاد دانش بنیان در این دو کشور مورد بررسی قرار گرفته است. بر اساس نتایج پژوهش، سرمایه گذاری مستقیم خارجی و اقتصاد دانش بنیان در کشور کانادا فاقد رابطه معنادار و در چین دارای رابطه معنادار هستند. در پایان دلالت های حاصل از این پژوهش برای توسعه اقتصاد دانش بنیان در ایران مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

اقتصاد دانش بنیان، چین، سرمایه گذاری مستقیم خارجی، کانادا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1602418>

